

Књижевност 50-80 године XIX века у Србији

У другом полувремену 19 века Србија и Црна Гора је већ имала своју државност и постепено је ојачала, али до 70 године и даље остала притоком Турској.

Поред тога, дел од српских земаља припада, као и раније, Османској царевини, Војводина била у власништву Аустријског царства.

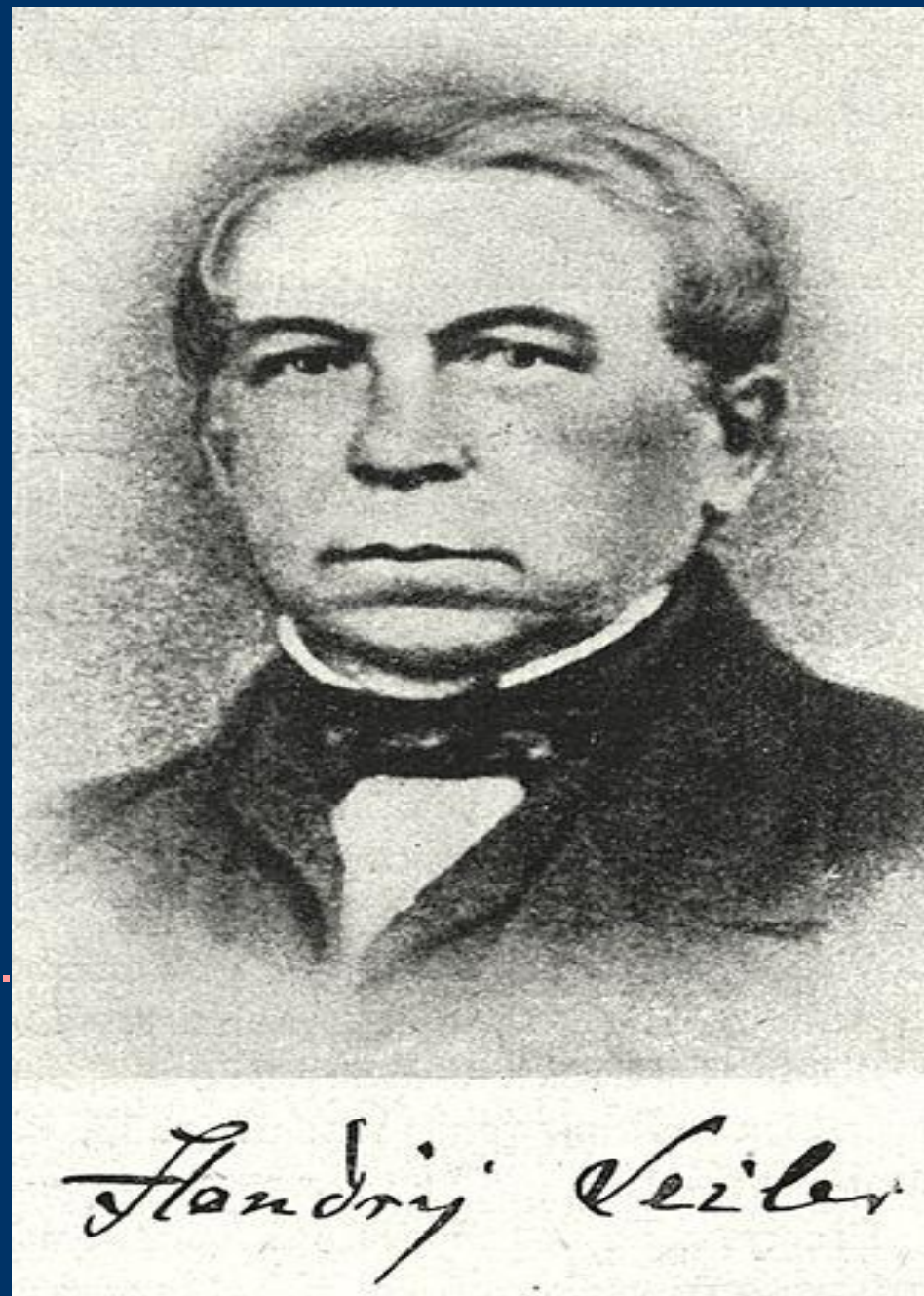
Модерни поглед на Београд са реке Саве

1840 година отвара потпуно нову фазу у развоју српске и лужичке књижевности. До 1840 није била национална штампа у Србији и цела књижевна активност Србији носила секташке карактер, није било публицитета.

Србска и лужичка поезија овог периода повећана у износу и на квалитету.

Најбистријим представником овог периода српској и лужичкој поезији је постао Хандриј Зејлер - (Handrij Zejler; 1804—1872) познати песник, један од пионира српско-лужичкој књижевности.

Сви радови карактеризира функцијама драме и трагедије; његове специфичне карактеристике: трагедије у песми Зејлер никад не затвара само на личних мотива, то је увек - трагедија етничке групе, која је у константним условима борбе за опстанак и очување матерњег језика.

An open book with butterflies on its pages, resting on a wooden surface. The book is open, showing two pages with text and several small, light-colored butterflies scattered across them. The book is placed on a wooden surface, possibly a table or desk, with a warm, golden light illuminating the scene from the right. The background is dark and out of focus.

Други период српског романтизма почиње у 50 години, а завршава се у 70 години.

Млађе генерације писаца, који су ушли у литературу на почетку 1950 године - Змај, Јакшић, Костић, - узео романтизам као главну линију књижевног развоја. Око три деценије романтизам ће бити водећи правац у литератури.

претходне ере - Посвећења - о словенском реципроцитета,
о потреби у националној књижевности
уз подршком на народни епски и
фолклор.

Српски романтични херој свестан
себе

колектива и поносан на то, он

не

тражи слободу за себе

лично.

Главнима представникама другог периода романтизма у Српској књижевности су били:

1) Змај Јова (1833 - 1904);

2) Ђура Јакшић (1832 - 1878);

3) Лаза Костић (1841 - 1910).

Јован Јовановић Змај

- Јован Јовановић Змај, угледни српски песник, је рођен 24 новембра, 1833, у Новом Саду. Објавио његове песме за много година под другацијим именима (чешће Змај);
 - Као преводилац поезије на српском језику, на Змај није једнако до данашњих дана. Пушкина, Лермонтова, Некрасова, Доброљубова, и многих других великих песника он је дао српској књижевности.
 - Патријарх српског Романтизма - Јован Јовановић Змај, његов рад посветио служби свог народа. Његове недавне књиге "Снови" и "Босиљак" непоправљивог посебну забринутост за народни корени националне поезије и културе.
 - Много од његовој креативност је песме за децу; Написао је многе пјесме, пун љубави и нежности, наду и радости.
-
-

Ђура Јакшић

Ђура Јакшић - српски песник и писац, сликар, драмски писац, члан Српске боемски, патриот.

Јакшић написао око 40 приче, три драме ("Насељавање Срба" (1863), "Елизавета, принцеза од Црне Горе" (1868) и роман "Ратници". То је један од најталентованијих српских сликара 19 века, а најистакнутији представник романтизма у српском сликарству.

Лаза Костић

- Рођен је 1841 године у Ковиљу, у војничкој породици. Он је био српски књижевник, песник, новинар, драмски писац и естетичар.
 - Костић је своје књижевно стварање почео у веку романтизма, поред Змаја, Јакшића и других врло истакнутих писаца. Па ипак, за непуних десет година стварања он је стао у ред највећих песника и постао најпознатији представник српског романтизма. Написао је око 150 лирских и дваестак епских песама, балада и романи.
 - Збирке поезије (1873, 1874, 1900) садрже стихове љубави и романтично романсе. Омиљена слика Костића је легендарни древни херој Прометеј, који представља отпор покорених народа, снагу духа, побуну и слободу.
-
-

До виђења!!!

